

Holly Webb

Pasiklydusi per pūgā

Alma littera

Pirmas skyrius

Katytė Pūkė gulėjo savo krepšyje aukštiekninka, išvertusi pūkuotą pilvuką ir tyliai parpė. Miegojo nekie-tai, tik snaudė parietusi letenėles po smakru. Ji visa tilpo į mažą krepšio kertelę. Nors palengva, Pūkė augo. Krepšį apšvietė žiemos saulės spinduliai ir katytei buvo be galo jauku.

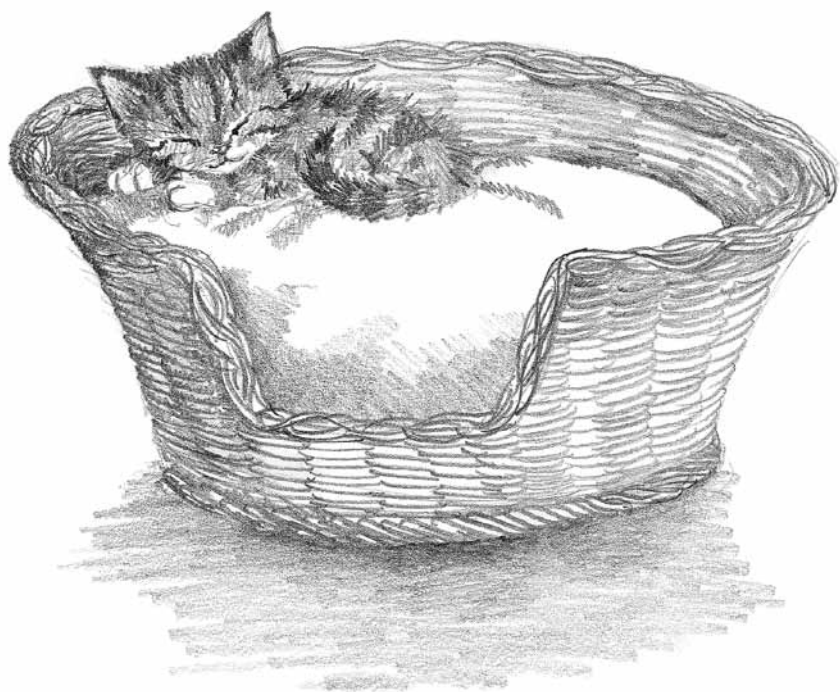
Ji buvo nusiteikusi taip praleisti didžiumą popietės. Juk jai reikia kaupti jėgas, kad Elei grįžus iš mokyklos galėtų kartu žaisti.

Elės mamai einant pro šalį Pūkė smalsiai pramerkė akį: gal gaus kokį skanėstą. Mama pasilenkusi pakasė Pūkei paausius. Iš pradžių ji nenorėjo, kad dukra laikytų katę. Kai jiedvi pirmąkart pamatė Pūkę ūkyje, kur ji gimė, mama išvadino ją purvina nevala ir pasakė, kad Elė galės laikyti auksinę žuvelę. (Tiesą sakant, Pūkei buvo mažumėlę apmaudu, kad Elė auksinės žuvelės neturėjo. Žuvelė *jai* būtų visai patikusi.) Bet pamačiusi, kaip Elė nusiminė, ir supratusi, kad dukra jau pakankamai didelė katytei

prižiūrėti, mama apsigalvojo. Dabar ji Pūkę lepino beveik tiek pat kaip Elė. Rainiukė patenkinta sumurkė ir tingiai mostelėjo letenėlėmis. Mama paglostė jai šilkinį pilvuką, nusijuokė ir ištiesė ranką prie maišelio su kacių skanėstais, stovinčio ant spintelės. Pūkė akimirksniu iššoko iš krepšio, atsistojo ant užpakalinių kojų ir priekinėmis letenėlėmis įsiremusi į indaujos dureles skrebendama nagučiais stiebėsi artyn.

– Aš neturėčiau taip daryti, – papurtė galvą mama. – Tu ėdi gerokai per daug. Nebetilpsi į krepšį.

Pūkė atsargiai sukramsnojo krevečių skonio gardėsį mamai iš rankų ir liuoktelėjo atgal į krepšį. Ji žinojo,

kad Elēs mama pajuokavo. Krepšys
juk didžiulis! Pūkē mēgo gulėti prie
pat krašto, kad jis atrodytų mažesnis.
Jos neapleido jausmas, kad pirkdami
jai guolį Elē su tėčiu šiek tiek persi-
stengė.

Kai Pūkė, išsigandusi, kad jos nepasiimtų tas baisus berniukas, ketinęs sušerti ją kaimyno vokiečių aviganiui, pabėgo iš ūkio, Elė ją galiausiai surado tik prieš pat Kalėdas. Tiek daug sniego kaip per tas Kalėdas nebuvo dvidešimt metų, Elė net negalėjo nupirkti Pūkei dovanos. Užtat kai sniegas nutirpo, ji pripirko katei žaislų už visus senelės per Kalėdas padovanotus pinigus. Pakeliui iš mokyklos mergaitė mėgo užsukti į gyvūnų prekių parduotuvę ir už savo kišenpinigius ką nors parnešti Pūkei. Ši tikrai dėl to neprieštaravo – *neapsakomai* mėgo tuos krevečių skonio gardėsius...

Staiga Pūkė pastatė ausis. Ji išgirdo atidarant laukujes duris. Elė parėjo!